

Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ & ΕΜΕΙΣ

σημειώσεις πάνω στη συγκυρία

ειδική ψηφιακή έκδοση / της συνέλευσης antifa λευκοσα / 04.2020

εν στο βάθος των μαθηκιών σου
στην άκρη των χειλιών σου
στο ξύπνιο σώμα
στο τέλος της αμαρτίας
στην καμπύλη των γοφών σου
στη ζέστη του στήθους σου
στο βάθος της τζοιλιάς σου
στην αναμονή του πρωϊνού

εν στο όνειρο που φκαίνει αληθινό
στο γυαλισμένο πολυβόλο
στη χαρά στην οργή
στην καταστροφή του κλουβιού
στον θάνατο του σχολείου
στην άρνηση της εργασίας
στο όφτζιερο εργοστάσιο
στο σπίτι χωρίς πόρτα

εν στη φαντασία
στη μουσική στο γρασίδι
στην προβοκάτσια
στη δουλειά του τυφλοπόντικα
στην ιστορία του μέλλοντος
στο παρόν χωρίς ιστορία
στες μεθυσμένες στιγμές
στες εκλάμψεις της μνήμης

εν στο μαύρο του δέρματος
στη συλλογική γιορτή
στο να αρπάσσεις τα αγαθά
στο να αρπάσσεις το σσιέρι
στο να ξιμπαρώνεις το πεζοδρόμιο
στην πυρκαγιά του Μιλάνου
στο ξύλο στους φασίστες
στες ρότσες στα τζιπ

εν στα όνειρα των αλητών
τζιαι στα παιχνίθκια των μωρών
στη γνώση του σώματος
στον οργασμό του μυαλού
στην απόλυτη επιθυμία
στη διάφανη γλώσσα

μα ποιός είπε πως δεν υπάρχει;
μα ποιός είπε πως δεν υπάρχει;

Gianfranco Manfredi - ma chi ha detto che non c'è

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

**Ο κόσμος που ξέρουμε καταρρέει.
Ο κόσμος που ξέρουμε δείχνει
τα δόντια του.**

Η εμφάνιση τζιαι η εξάπλωση του SARS-CoV-2 στην Κύπρο οδήγησε σε μια κρατικά οργανωμένη, στρατιωτικοποιημένη αναδιαμόρφωση της καθημερινότητάς μας. Που τις αρχές του Μάρτη γινούμαστε μάρτυρες αλληπάλληλων γεγονότων τζιαι μιας άνευ προηγουμένου χρονικής συμπίκνωσης: κλείσιμο οδοφραγμάτων, χάος στα δημόσια νοσοκομεία, θεαματική σφυρηλάτηση που νούμερα κρουσμάτων τζιαι νεκρών, τερματισμός εργασιών, σκληροί περιορισμοί στες μετακινήσεις των παραπάνω τζιαι ένταση των βίαιων αποκλεισμών για άλλους. Το κείμενο τούτο εν η αποσπασματική αρχή μιας προσπάθειας κατανόησης, ανάλυσης τζιαι κριτικής της διαχείρισης της πανδημίας που την (ελληνο)κυπριακή δημοκρατία. Με τα εργαλεία που διαθέτουμε, μιλούμε για την κρατική αντιμετώπιση της υγειονομικής κρίσης, την οικονομική κρίση που έρκετουν, ήρτε, ή κόμα έρκεται, την κρατική διαχείριση των μεταναστριών στες παρούσες συγκυρίες, τες επιπτώσεις του «μένουμε σπίτι», τη σύνδεση της περιβαλλοντικής κρίσης τζιαι του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής με την εξάπλωση μιας πανδημίας τζιαι τα δυστοπικά μέτρα επιτήρησης, πειθάρχησης τζιαι καταστολής που βιώννουμε. Μιλούμε για το παρόν, κατανοώντας ότι εν έππεσε που τον ουρανό, αλλά συνδέεται με ένα παρελθόν. Μιλούμε για το παρόν για να μιλήσουμε για τες ζωές μας που αλλάσσουν βίαια μπροστά στα μμάθκια μας. Μιλούμε για το παρόν για να μιλήσουμε τζιαι για το μέλλον. Τελειώνουμε το κείμενο με κάποια πρώτα προτάγματα:

γιατί το σημαντικό έννεν η πτώση, αλλά η πρόσκρουση.

Για επικοινωνία:

antifanicosia@espiv.net

Για άλλες εκδόσεις, κείμενα & αφίσες:

antifanicosia.espivblogs.net

*στο κείμενο χρησιμοποιούμε το αρσενικό και το θηλυκό γένος εναλλασσόμενα, σε μια προσπάθεια να μην αναπαράγουμε τον κυρίαρχο σεξιστικό λόγο

φωτογραφία εξώφυλλου: Vanessa Crofskey, Smoke Signals, 2019

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ: ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ & ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Πέντε μέρες μετά το πρώτο κρούσμα στην Κύπρο, το Γενικό Νοσοκομείο Πάφου έκλεισε για 2 εβδομάδες για απολύμανση τζιαι αποφυγή νέων μολύνσεων¹. 26 μέλη του ιατρικού προσωπικού εβρεθήκαν θετικά στον κορονοϊό, λόγω υποστελέχωσης τζιαι σοβαρών ελλείψεων σε προστατευτικό εξοπλισμό. Πριν μιλήσουμε για οτιδήποτε άλλο, εννά μιλήσουμε για το δημόσιο σύστημα υγείας στην ΚΔ, δηλαδή την κεντρική, κρατικά οργανωμένη παροχή υπηρεσιών υγείας. Εννα μιλήσουμε για το (όι τζιαι τόσο) φρέσκο ιδεολόγημα της ατομικής ευθύνης σε συνάρτηση με τη διαχείριση της πανδημίας. Το κεντρικό διακύβευμα που θέλουμε να θίξουμε εν το γεγονός ότι το κράτος αποποιείται τες ευθύνες του όσον αφορά την υγεία, μεταφέροντάς τες, με τη βούλα πλέον, στες πλάτες μας.

Το δημόσιο σύστημα υγείας εν ομολογουμένως σε κακή κατάσταση². Τούτη η (όι μόνο λόγω κορονοϊού) θανατηφόρα ανεπάρκεια εν άμεσο αποτέλεσμα κρατικών επιλογών τζιαι συγκεκριμένα της κρατικής ενορχήστρωσης της ιδιωτικοποίησης των κοινωνικών υπηρεσιών. Τα τελευταία 15 χρόνια, ασχέτως κυβερνώντος κόμματος, το (ελληνο)κυπριακό κράτος ξεδεύκει με το ζόρι 3% του ΑΕΠ στην υγεία, ποσοστό που αποτελεί το χαμηλότερο στις χώρες της ΕΕ³. Εννοείται βέβαια ότι η Κύπρος ένεν κάποιου

είδους πρωτοπόρος, αφού παρόμοια τροχιά ακολουθούν πολλά ευρωπαϊκά κράτη, ενώ 63 αιτήματα σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της υγείας υπερψηφίστηκαν που το Ευρωκοινοβούλιο⁴.

As τα πιάμε που την αρχή όμως. Η ατομική ευθύνη που μας χρεώνουν απέναντι στον ιό ένεν κάτι καινοτόμο. Εν η συνέχεια μιας στρατηγικής για την υγεία η οποία πηγάζει που την οργανωμένη κατάρρευση του κράτους πρόνοιας. Τι εν το κράτος πρόνοιας; Το κράτος πρόνοιας εν το ξεπερασμένο μοντέλο κρατικής πειθάρχησης της εργατικής τάξης που εβασίλευε όταν το εργοστάσιο ήταν το κέντρο της εργασίας στον δυτικό κόσμο. Το κράτος πρόνοιας εν ένα κοινωνικό συμβόλαιο που πάνω κάτω λαλεί: εμείς, οι εργάτες τζιαι οι εργάτριες, δεχούμαστε την εκμετάλλευση της εργασίας μας αρκεί να μας πιερώνουν (άμεσος μισθός) τζιαι να έχουμε πρόσβαση σε εκπαίδευση, υγεία, μεταφορές (έμμεσος μισθός). Τούτο το κοινωνικό συμβόλαιο ήταν καθοριστικό ανά το παγκόσμιο για μεγάλο μέρος του 20ου αιώνα, με το κράτος να μεσολαβεί τις σχέσεις εργατών-αφεντικών, απορροφώντας ή καταστέλλοντας τους αγώνες των πρώτων τζιαι εξασφαλίζοντας τα συμφέροντα των τελευταίων.

Όμως οι τζιαιροί αλλάσσουν. Η κρατική διαχείριση της δημόσιας υγείας ένεν ζήτημα διαφθοράς ή ανικανότητας. Η υποστελέχωση νοσοκομείων, οι ελλείψεις, η άρνηση σε πρόσβαση για πολλές μετανάστριες εν δείγματα μιας κρατικής παραίτησης που την παροχή υπηρεσιών υγείας. Τζιαι αν δεν τες παρέχει το κράτος, τότε εν δική σου, δική μας, ευθύνη να καλύψουμε τες ανάγκες μας όπως μπορούμε. Δηλαδή ενώ το κράτος αναλάμβανε, ανάμεσα σε άλλα, τη διατήρηση της υγείας των εργατών σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο, για λοαρκασμό των αφεντικών πάντα, τωρά λαλεί μας ότι εν δική μας ευθύνη. Με τον πανικό για τον κορονοϊό ειδικά, η ατομική ευθύνη μετατρέπεται σε κεντρικό ιδεολόγημα για την αντιμετώπιση του ιού, τζιαι κατ' επέκταση για τη φροντίδα τζιαι την υγεία.

Με την ιλιγγιώδη ταχύτητα των γεγονότων ενδεχομένως να εξεχάστηκε ήδη ότι ο κρατικός λόγος, μέσα που τον φακό των ΜΜΕ, εδιέσυρε τον «ανεύθυνο» γιατρό που ήταν το πρώτο επιβεβαιωμένο κρούσμα, επιρρίπτοντας του ευθύνες για την εξάπλωση του ιού. Η διαπόμπευσή του ουσιαστικά έστρωσε τον δρόμο για την ιδεολογική παντοδυναμία της ατομικής ευθύνης απέναντι στην επιδημία. Πέρα που διαστρέβλωση της αλήθειας, η ατομική ευθύνη του γιατρού εν απλά ένα κακοφτιαγμένο πέπλο που αδυνατεί να σσιεπάσει τη διαχρονική κρατική επιλογή υποχρηματοδότησης της δημόσιας υγείας. Εν θεωρούμε ότι εν τυχαίο που υπάρχει ολόκληρος ιδιωτικός, κερδοσκοπικός μάλιστα, μηχανισμός υπηρεσιών υγείας. Με βάση στοιχεία του 2017, στην ΚΔ υπάρχουν συνολικά 73 κερδοσκοπικά νοσηλευτήρια, μέσα στα οποία βρίσκονται τα μισά (!) νοσοκομειακά κρεβάθκια⁵. Εν αναμενόμενο λοιπόν ότι το δημόσιο σύστημα υγείας ήταν εντελώς απροετοίμαστο για μιαν απρόβλεπτη αύξηση ασθενών. Ήταν απροετοίμαστο επειδή το κράτος τζιαι το μοντέλο παραγωγής αναδιαρθρώνονται - ένεν απλά η μεταδοτικότητα του ιού που τα έφερε έτσι.

Ενημερωθήκαμε πρόσφατα που τον υπουργό υγείας ότι «η εφαρμογή των μέτρων κοινωνικής απομόνωσης σημαίνει επένδυση για την υγεία». Εν θα μπορούσε να

το πει πιο ξεκάθαρα. Στην ουσία επικυρώνει όσα εγράψαμε πιο πάνω. Η λειτουργία του δημόσιου συστήματος υγείας περνά (διά στόματος υπουργού) στην κοινωνία-των-ατόμων. Οι προκηρύξεις για εκατοντάδες κενές θέσεις νοσηλευτών τζιαι γιατρών εν απλά μια απελπισμένη προσπάθεια να καλύψουν την υποστελέχωση. Ακόμα τζιαι η «μεγάλη επιτυχία» του ΓΕΣΥ εν απλά μια συμφωνία μεταξύ κράτους τζιαι ιδιωτικού τομέα, που αγνοεί την κατάσταση του δημόσιου συστήματος υγείας τζιαι αναθέτει κάποιες ευθύνες στα κερδοσκοπικά νοσηλευτήρια, με κρατικά λεφτά πάντα. Όπως εννά δούμε τζιαι πιο κάτω, τούτη η κρατική επιλογή της σταδιακής παραίτησης που την υγεία τζιαι της μεταφοράς του φορτίου στα ατομικά υποκείμενα εν σχεδιασμένη τζιαι άρρηκτα συνδεμένη με το παρελθόν τζιαι το μέλλον του κοινωνικού ιστού.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, προ τετελεσμένων. Οι ευθύνες για την υγεία εμεταφερίθηκαν τζιαι εξατομικευτήκαν. Τζιαι εννοείται εν μιλά κανέναν για επίταξη ή κρατικοποίηση των δεκάδων ιδιωτικών νοσοκομείων, αφού η έμφαση εν στο αν δικαιούμαστε να πάμε περίπτερο ή όχι. Οι επιδημιολογικές μελέτες δείχνουν ξεκάθαρα πώς αντιμετωπίζεται ένας τέθοκος ιός: αξιόλογες υγειονομικές υποδομές τζιαι δραματική αύξηση στον αριθμό εξετάσεων για περιορισμό νέων κρουσμάτων. Τέτοιες μελέτες όμως παίρνουν την παρούσα κατάσταση των δημόσιων συστημάτων υγείας απλά ως ένα δεδομένο, προσπαθώντας να απαντήσουν επιστημονικά συγκεκριμένα ερωτήματα τζιαι να ανταποκριθούν στες ανάγκες διαχείρισης κρίσεων που τα κράτη. Παρ' όλα αυτά, οι διαφωνίες ανάμεσα σε επιστήμονες δείχνουν πόσο απέχει που την πραγματικότητα η παρουσίαση, που το κράτος, της σκληρής каранτινας ως του μοναδικού τζιαι ιδανικού τρόπου διαχείρισης της πανδημίας. Τα περιοριστικά μέτρα, τα οποία εν ακόμα άγνωστης διάρκειας, με τεράστιο αντίκτυπο σε ούλλες μας, υπάρχουν για να προλάβουν να σάσουν τα σπασμένα. Εάν το μόνο εργαλείο που έσσιεις εν ο ΜΜΑΔίτης, τότε αναπόφευκτα το μόνο που μπορείς να κάμεις εν να στείλεις τον προαναφερόμενο ΜΜΑΔίτη να λάξει λλλίο, πάντα τζιαιμέ που τον

παίρνει – σε κανένα μετανάστη στην παλιά πόλη. Το στοίχημα για το κράτος, εν τω να καταφέρει το λάξιμο του MMAΔίτη να καλύψει τις ευθύνες του κράτους απέναντι στην υγεία των υπηκόων του.

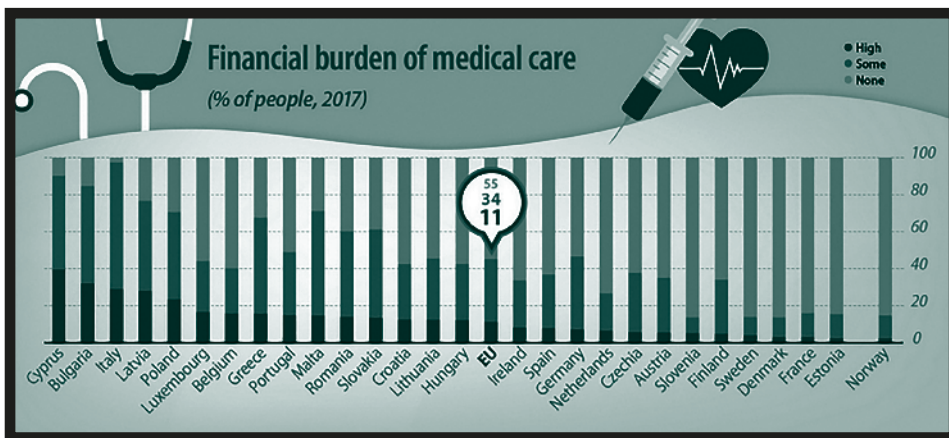
1. <https://dialogos.com.cy/kleisto-kai-simera-to-gn-pafoy-2/>

2. <https://politix.com.cy/politix-news/kypros/kazani-poy-vrazei-i-ygeia/>

3. European Commission, State of Health in the EU, Κύπρος, Προφίλ Υγείας 2019, https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2019_chp_cyprus_cypriot.pdf

4. <https://info-war.gr/oi-63-machairies-tis-e-e-sta-eyropaika-sys/>

5. Ούλλα τα στατιστικά εν διαθέσιμα στο Eurostat

Το γράφημα δείχνει το κόστος της υγείας στον πληθυσμό της ΕΕ - η Κύπρος έσσει το πιο ψηλό...

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

As μιλήσουμε λλλίο για την έννοια της υγείας, τζιείνη την (παλιά & νέα) ιερή αγελάδα. Η υγεία για την οποία μιλά ο κυρίαρχος λόγος διαμορφώνεται σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό τζιαι πολιτικό πλαίσιο. Η δημόσια υγεία, για την οποία συζητούμε δαμέ, ένεν ουδέτερος όρος. Η υγεία εν ένα πεδίο συγκρούσεων τζιαι διαφορετικών συμφερόντων, τζιαι η έννοια της δημόσιας υγείας εδιαμορφώθηκε μέσα που το κράτος πρόνοιας. Η υγεία μέσα σε τούτο το παράδειγμα εν απλά ένα συστατικό της συντήρησης της δυνατότητας για παραγωγική εργασία. Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής αναπαραγωγής, δηλαδή της μίνιμουμ σωματικής τζιαι συναισθηματικής σταθερότητας που χρειάζεται κάποια για να παέννει στη δουλειά της μέρα τη μέρα. Το κράτος πρόνοιας εν ενδιαφέρετον προφανώς για την υγεία που αγάπη ή φιλανθρωπία, αλλά επειδή η αλυσίδα παραγωγής εχρειάζεται υγιείς εργάτριες. Η κρατική μέριμνα για την υγεία των εργατών εν μέριμνα για τη δυνατότητά τους για εργασία, δηλαδή μέριμνα για την εργατική τους δύναμη. Το δημόσιο σύστημα υγείας λοιπόν, ήταν η διασφάλιση μιας πτυχής της αναπαραγωγής της εργατικής μάζας. Αν κάποιος εργάτης επάθαινε κάτι, αναλάμβανεν το κράτος έτσι ώστε το «σώμα» του εργατικού συνόλου να γιατρευτεί τζιαι να διατηρηθεί η ισορροπία του εργοστασίου.

Ο ρόλος της υγείας στην κοινωνική ζωή όπως τον εξέραμε βέβαια αλλάσσει ραγδαία εν μέσω πανδημίας. Τα κράτη χαράσσουν μια νέα στρατιωτικοποιημένη λογική πρόληψης, η οποία αφήνει πίσω της την παλιά έννοια της φροντίδας τζιαι περίθαλψης των ασθενών. Συμπεριφερούμαστε σαν να είμαστε ήδη μολυσμένοι, τζιαι σαν ούλλοι γύρω μας ναν τζιαι τζιείνοι μολυσμένοι. Οι επιδράσεις εν ήδη ορατές στην κοινωνική ζωή, με διάφορους καλοθελητές να δηλώνουν δημόσια ότι εννα συνδράμουν στο έργο των μπάτσων με περίπολα γειτονιάς, τζιαι άλλους να αστυνομεύουν τη συμπεριφορά των

γύρω τους με βάση την κρατική στρατηγική πρόληψης. Η αντιμετώπιση των σωμάτων μας τζιαι των σωμάτων των γύρω μας σαν πηγές μόλυνσης εν ανθυγιεινή για τον ψυχισμό μας, για τον τρόπο που αντιλαμβανούμαστε τους εαυτούς μας τζιαι τον κόσμο.

Δαμέ να θυμίσουμε ότι η υγεία ένεν μόνο η σωματική ακεραιότητα. Ο κυρίαρχος λόγος για την υγεία τζιαι η κοινωνική του αποτύπωση μιλούν για τα σώματά μας παντές τζιαι η υγεία τους συνίσταται που ένα βασικό επίπεδο βιολογικών λειτουργιών. Αναπνέεις κόμα; Ε, είσαι υγιής, μεν το γυρεύεις. Πρέπει να μιλήσουμε τζιαι για την επίδραση της πανδημίας στα συναισθήματα, στον ψυχισμό των απομονωμένων. Ποιός ενδιαφέρτηκε για άτομα με αγχώδεις διαταραχές, με κατάθλιψη, με κρίσεις πανικού, που τωρά εννα πρέπει να την φκάλουν μόνοι τους σπίτι; Για τις γιαγιάδες ή τους παπούδες που ελέω αποκλεισμού βιώνουν την απόλυτη μοναξιά; Για παιδιά που δέχονται ψυχολογική ή τζιαι σωματική βία που τους γονιούς τους; Για τες γυναίκες που το κράτος κλειδώνει με τους κακοποιητές συντρόφους τους; Το κράτος μιλά μας για το πως να μεν πεθάνουμε (τουλάχιστον που τον ιό) – το θέμα όμως ένει να μπορούμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

Πιστεύουμε, ακόμα, πως υπάρχει ένα νήμα που συνδέει τη στρατιωτική διαχείριση του κράτους, τες περιορισμένες εξόδους υπό τον έλεγχο των μπάτσων τζιαι τη μαζική παραγωγή συναισθημάτων, στην προκειμένη του φόβου. Μια που τες πιο ανησυχητικές πλευρές της πανδημίας εν η ευκολία με την οποία εκυριάρχησε ο φόβος τζιαι η ευκολία με την οποία ο φόβος εκάλυψε τα κρατικά παραληρήματα. Ο φόβος όμως εν μόνο η αρχή. Με την κανονικοποίηση (όσο το δυνατόν) της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, δημιουργούνται τζιαι εντείνονται τζι' άλλα. Βαρεμάρα, μοναξιά, απελπισία... Τζιαι εν πρέπει – ούτε μπορούμε, εκ των πραγμάτων – να αγνοούμε τούτες τες επιπτώσεις.

ΚΡΙΣΗ, ΚΡΙΣΗ, ΚΡΙΣΗ: ΠΙΑΣΤΕ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΣΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΖΙΑΙ ΚΑΡΤΕΡΑΤΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ 'ΡΤΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΣΩΣΕΙ

Μια δεκαετία τζiai κάτι ψιλά μετά την ύφεση του 2008, ενώ οι μισθοί εν στα πατώματα τζiai τα νοίκια ανεβαίνουν ξεδιάντροπα, είδαμε να εκτυλίσσεται μια σταθερή, κλιμακούμενη υποτίμηση της εργατικής τάξης. Που τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστριών ως το πετσόκομμα των μισθών, οι ταξικοί συσχετισμοί εδυσκολέψαν. Σημαντικό κομμάτι τούτης της διαχείρισης, όπως εννά δούμε παρακάτω, ήταν η συμβολική τζiai υλική επένδυση στην καταστολή, στες μεικτές περιπολίες αστυνομίας τζiai στρατού των συνόρων τζiai του κέντρου της Λευκωσίας, στην πειθαρχηση των μεταναστών με κρατική πυγμή. Ο μπάτσος που ελέγχει αν πάεις όντως να ψουμνίσεις για τη γιαγιά σου εν έππεσε που τον ουρανό. Ούτε τζiai η υποστελεχωμένη μονάδα του νοσοκομείου επροέκυψε τυχαία. Τζiai κάτι μας λαλεί ότι τούντα θκυο συνδέονται. Ιχνηλατούμε λοιπόν τη σύνδεση της συρρίκνωσης του δημόσιου συστήματος υγείας με την κρατική επένδυση σε στρατιωτική διαχείριση τζiai καταστολή των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων που αμφισβητούν την κυριαρχία του κράτους.

Τούτη η σύνδεση παίρνει σάρκα τζiai οστά στην επιχειρούμενη αναδιάρθρωση, η οποία ξεκίνησε πολλά πριν την εμφάνιση του ιού. Εν εγέννησε ο ιός το νέο μοντέλο ευέλικτης εργασίας που θεωρούμε να εξαπλώνεται. Ο ιός απλά επιτάχυνε τες διαδικασίες τζiai την

ανάγκη για την τεχνολογική μεσολάβηση της επισφαλούς εργασίας. Τούτο πλέον σημαίνει ότι πολλοί εργάτες τζiai εργάτριες εν συνεχώς σε μια μετέωρη κατάσταση, αφού η αποσύνδεση που τον «πραγματικό» χώρο δουλειάς μέσω της τηλε-εργασίας καθιστά οποιαδήποτε ώρα της ημέρας ως εν δυνάμει παραγωγική. (Το σπίτι βέβαια ήταν χώρος εργασίας που πάντοτε, αλλά τούτο αφήνουμε το για παρακάτω.) Να σημειώσουμε όμως ότι οι αλλαγές στο μοντέλο παραγωγής κουβαλούν μαζί τους αλλαγές τζiai στην κρατική στρατηγική διαχείρισης της εργατικής τάξης, τζiai στην κοινωνική οργάνωση γενικότερα. Ένα απλό παράδειγμα εν η κρατική οργάνωση της εργασίας των μεταναστών ανάλογα με τες ανάγκες των αφεντικών¹. Η κατάσταση που βιώνουμε σήμερα εν δύσκολο να αποτιμηθεί αλλά φαίνεται πως οι δεκαετίες νεοφιλελεύθερης πολιτικής γεννούν αντιφατικά φαινόμενα, δηλαδή, το κράτος «επιστρέφει», όi μόνο σαν κατασταλτική δύναμη (μια πτυχή που γιγαντώνεται), αλλά τζiai σαν σωτήρας της εθνικής οικονομίας.

Η θεαματική ισοπέδωση των κοινωνικών συγκρούσεων τζiai της ταξικής διαστρωμάτωσης μπροστά στον ιό, που λαμβάνει χώρο παράλληλα με τες κινήσεις του κράτους, εν κοντόφθαλμη στην καλύτερη. Στη σσειρότερη εν μια προσπάθεια να εδραιωθεί ένας εθνικός κορμός, ο οποίος

μπορεί να χωρέσει μόνο στη ζεστή αγκαλιά του έθνους-κράτους. Εν προφανές ότι τούτη η κατάσταση εν μας επηρεάζει ούλλες το ίδιο. Κάποιοι μεινίσκουν σπίτι τζαι παραγγέλλουν φαΐ. Κάποιος πρέπει να τους πάρει την πίσσα ή το σουβλάκι τους. Κάποιοι στέλλουν την οικιακή εργάτρια στο φαρμακείο να τους φέρει panadol. Κάποιος πρέπει να πάει πίσω που τον πάγκο. Κάποιες εν άνεννοιος επειδή το σπίτι εν δικό τους ενώ κάποιοι αγχώνονται αν θα φκει ο μήνας με τα νοίκια τζαι τους λοαρκασμούς. Κάποιοι βαστούν λεφτά να πιάσουν δική τους ΜΕΘ, αν χρειαστεί, ενώ κάποιες εννά πρέπει να περιμένουν ουρά στο νοσοκομείο. Κάποιοι πετούν για Κύπρο σε ναυλωμένες πτήσεις επειδή έχουν τα σωστά κονέ ενώ άλλες εν έχουν ιδέα αν θα έχουν δουλειά μετά που τούτο ούλλο. Κάποιοι αράζουν στον καναπέ τους, έχοντας ένα σίουρο παχουλό εισόδημα, ενώ κάποιες άλλες δουλεύουν εντατικές ώρες στο σπίτι ή στον «έξω κόσμο». Οι φλυαρίες περί ατομικής ευθύνης στην ουσία λαλούν ότι είμαστε ούλλοι το ίδιο καημένοι τζαι στην ίδια μοίρα απέναντι στον ιό (τζαι κατίσιη μας), αλλά τζαι κομμάτια του ίδιου εθνικού σώματος που χρειάζονται την προστασία του εθνικού τους κράτους – η (ελληνο)κυπριακή δημοκρατία στα high tns.

Όπως εν μοιραζούμαστε τα κέρδη όσων

μας πιερώνουν 4 ευρώ την ώρα, εν θα μοιραστούμε τες χασούρες τους. Όπως το κράτος τζαι το κεφάλαιο ζητούν να σφίξουμε λλίο τα δόντια για να περάσουμε ούλλοι μαζί την κρίση – οικονομική ή υγεονομική, να τους το φέρουμε ανάποδα. Τα σπασμένα να τα πκιερώσει το κράτος τζαι ο συλλογικός καπιταλιστής. Αναπόφευκτα, μέσα σε τούτην ούλλη την ιστορία εννα πατίσουν τζαι μερικοί μικρομεσαίοι. Η έγνοια για επιχειρήσεις, μικρές ή μεγάλες έρκεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των εργατών - τζαι η δική μας έγνοια εν να μεν πατίσουμε, οικονομικά, βιολογικά τζαι πολιτικά ως συλλογικό σώμα. Ας μεν ξιάνουμε ότι το ανεργιακό επίδομα εν στο 60% του μισθού, επίδομα που για πολλούς ήταν τελικά σημαντικά λιότερο, αλλά τζαι που πολλές που μας εν θα λάβουν καν (βλέπε ωρομίσθιες, εργαζόμενοι φοιτητές, μετανάστες χωρίς συμβάσεις, «μαύρη εργασία» κτλ). Την ίδια ώρα τα ενοίκια τζαι οι λοαρκαρμμοί παραμένουν στο 100%. Γι' αυτό λαλούμε: τα νοίκια, οι λοαρκαρμμοί, τα δάνεια, τα δίδακτρα να μεν πκιερωθούν. Τζαι αν σας ρωτήσκει κανένας ιδιοκτήτης γιατί έτσι με παιθικιά, να του πείτε social distancing, μείνε μακριά.

1. <https://antifanicosia.espivblogs.net/archives/663>

ΟΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΗΣ

Εμπεδώσαμε το: ο ιός εν κυρίως επικίνδυνος για τις ευπαθείς ομάδες. Το κράτος ορίζει τζιαι αποφασίζει ποιοι συμπεριλαμβάνονται σε τούντες ομάδες τζιαι τα ΜΜΕ διαδίδουν τη «γνώση». Καλούμαστε λοιπόν να μείνουμε σπίτι ώστε να διαφυλάξουμε όσους ανήκουν σε αυτές. Το κράτος ορίζει τις ευπαθείς ομάδες με όρους βιολογικούς, ενώ οι κοινωνικές συνθήκες που ορίζουν τις ζωές τζιαι τα σώματά μας εν λαμβάνονται καν υπόψιν. Τι γίνεται όμως με όσες περισσεύουν; Τι γίνεται με τις σεξεργάτριες, τους μετανάστες, τα οροθετικά άτομα, τους τοξικοεξαρτημένους; Τι γίνεται με όσους εν έχουν σπίτι; Τι γίνεται με όσες εν «κωρούν» στα σπίτκια τους λόγω των κακοποιών/καταπιεστών τους; Τι γίνεται με τους φυλακισμένους, τις έγκλειστες στα ψυχιατρικά ιδρύματα τζι' όσους τσουβαλιάζει το κράτος στα κέντρα κράτησης μεταναστών; Τι γίνεται με όσες λόγω καταγωγής αντιμετωπίζονται ως απειλή για τη δημόσια υγεία; Με λλία λόγια: τίποτε. Η κρατική στρατηγική επικεντρώνεται στην οικογενειακή μονάδα τζιαι τα άτομα που την αποτελούν, αδιαφορώντας για οποιαδήποτε άλλη οργάνωση της κοινωνικής ζωής. Οι τραμπουκισμοί άστεγων μεταναστών έξω που το κατάλυμά τους στην παλιά Λευκωσία που μπάτσους τζιαι

η επιβολή προστίμων σε άστεγους εν η κρατική διαχείριση των σωμάτων που «περισσεύουν» σε πραγματικό χρόνο¹.

Πριν καν ακόμα ανακοινωθεί το πρώτο επίσημο κρούσμα κορονοϊού στην Κ.Δ, η κυβέρνηση έσπευσε, με πρόσχημα την αποτροπή διάδοσής του, να λάβει δράση, με τις πρώτες κινήσεις της να βρωμιούν διχοτόμηση τζιαι ρατσισμό. Πρώτο μέτρο λοιπόν το κλείσιμο τεσσάρων οδοφραγμάτων. Τούντο μέτρο ήρτεν να κουμπώσει με τη κυρίαρχη αφήγηση που θέλει ούλλα τα κακά να έρχονται που τον βορρά – που κάττους που μπασταρτεύουν την ενδημική ελληνοκυπριακή γάτα² ως θανατηφόρους ιούς. Το τι ακολούθησε εν γνωστό, όπως γνωστός εν τζιαι ο πολιτικός συμβολισμός του «μέτρου»³. Ακόμα, στο πλαίσιο της ευρύτερης στρατιωτικοποίησης των ζωών μας, που σταδιακά ενισχύεται ούλλο τζιαι παραπάνω, εντατικοποιείται τζιαι η στρατιωτική διαχείριση του μεταναστευτικού. Έτσι, τζιαι με αφορμή την απειλή του ιού, ε/κ μπάτσου εστάληκαν στα σύνορα Ελλάδας-τουρκίας να ενισχύσουν την αποτροπή, απώθηση, επαναπροώθηση τζιαι βασανισμό μεταναστών παρέα με τους ντόπιους φασίστες τζιαι το ελληνικό κράτος. Αποκορύφωμα των παραπάνω, ε/κ

λιμενόματσοι απώθησαν που τα θαλάσσια σύνορα της ΚΔ λέμβο 115 μεταναστών που τη Συρία, οι οποίοι τελικά επεριστάλησαν που τους τ/κ⁴.

Η ΚΔ στην παρούσα συγκυρία, εκμεταλλεζόμενη το πρόσχημα διαχείρισης του κορονοϊού, βρίσκει πρόσφορο έδαφος να εφαρμόσει πρακτικές με στοχοθεσία τζαι σκοπιμότητες ρατσιστικές τζαι μισάνθρωπες. Πρακτικές που βρίσκονται στην κρατική ατζέντα αλλά τζαι σε εφαρμογή που τζιαιρό. Πρόσφατα, το κράτος αρνήθηκε την εξέταση των μεταναστών στο κέντρο κράτησης Μενόγειας, ενώ νοσηλεύτρια που εργάζεται τζιαμέ εδαιγνώστηκε θετική στον κορονοϊό⁵. Επιπλέον, σε παραβίαση του περί των προσφύγων νόμου τζαι του ευρωπαϊκού δικαίου, οι αιτητές ασύλου που φιλοξενούνταν σε ξενοδοχεία, εμεταφερθήκαν για να τοποθετηθούν σε καραντίνα, στο κέντρο κράτησης Πουρνάρας, στο οποίο βρίσκονται στοιβαγμένα εκατοντάδες άτομα, πολλοί εκ των οποίων διαμένουν σε σκηνές⁶. Οι μετανάστες, κρατούμενοι στη Μενόγεια, έγκλειστοι στην Κοκκινοτριμιθική ή την Κοφίνου, ζουν στοιβαγμένοι σε άθλιες συνθήκες, χωρίς στοιχειώδη μέσα υγιεινής τζαι ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Βρίσκονται αντιμέτωποι με την πανδημία, αγωνιζόμενοι για τα στοιχειώδη δικαιώματά τους. Ένα μήνα μετά τα πρώτα κρούσματα, κανένα μέτρο κρατικής μέριμνας εν έσσει ληφθεί για τούτους τους ανθρώπους. Οποιαδήποτε απώλεια, λοιπόν, ένα αποτελεί κρατική δολοφονία. Τζαι as μεν ξεχνούμε βέβαια ότι συνένοχος της κρατικής διαχείρισης εν η ευρωπαϊκή «αλληλεγγύη».

Καλύτερη μοίρα ωστόσο εν έχουν ούτε όσες μετανάστριες εν έξω που τα κέντρα κράτησης. Όπως είπαμε πριν, το σπίτι εν χώρος εργασίας. Στη συγκεκριμένη συγκυρία για τις οικιακές εργάτριες (τζαι οι μόνο) το #μεnoume_spitι συνεπάγεται #νεθαίνουμε_στη_δουλειά, καθώς συχνά μεινίσκουν ή/τζαι βρίσκονται έγκλειστες στα σπίτια των αφεντικών τους, δουλεύοντας ούλλη μέρα, σίγουρα οι σε συνθήκες social distancing. Βέβαια τα μέτρα προστασίας που τον ιό εν ισχύουν ούτε για τους εργάτες της υπαίθρου,

των οικοδομών τζαι γενικότερα όσους εργάτες το κεφάλαιο θεωρεί αναλώσιμους. Επιπλέον, οι μετανάστριες εν έχουν καν πρόσβαση στην ενημέρωση, πόσο μάλλον στο δημόσιο σύστημα υγείας. Άλλωστε το κρατικό κέντρο ενημέρωσης τζαι τα προεδρικά διαγγέλματα εν μιλούν τις γλώσσες όσων περισσεύκουν. Έτσι οι μετανάστριες καταλήγουν με προστίματα ή/τζαι να βιώνουν επιπλέον τραμπουκισμούς που τους μπάτσους στον δρόμο.

1. [https://www.tothemaonline.com/Article/224758/leykwsia-kykloforoysan-sthn-pentadakyloy-ki-ekanan-toys-ntahdes--tesseris-syllhpseis-apo-thn-astynomia;Cypriot Police fined homeless people](https://www.tothemaonline.com/Article/224758/leykwsia-kykloforoysan-sthn-pentadakyloy-ki-ekanan-toys-ntahdes--tesseris-syllhpseis-apo-thn-astynomia;Cypriot%20Police%20fined%20homeless%20people), https://vimeo.com/406214656?fbclid=IwAR3MHnG-Gq_FxRbDKsI27aGY_czqSKh8T5oZrGOT9OXRaxiN76ubRBBRz2I

2. <https://www.sigmalive.com/archive/simerini/news/207264>

3. <https://antifanicosia.espivblogs.net/archives/673>

4. <https://www.facebook.com/antifalefkosa/photos/a.2281385591937316/2824675470941656/?type=3&theater>

5. <https://www.tothemaonline.com/Article/223513/kypros—korwno%CF%8Aos-epibebaiwmeno-kroysma-noshleytrias-poy-ekteloyse-hreh-sth-menogeia-arnoyntaina-ypobaloy-n-se-exetash%E2%80%A6>

6. https://kisa.org.cy/the-governments-new-measures-on-asylum-violate-human-rights-and-endanger-public-health/?preview=true&_thumbnail_aCYiovxgyOJk3X1eB5TZ4PwprfJ9w4koS_eaUtt86HCA9_Y9fdOQYnJ4

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΑΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΑΝ ΚΡΑΤΟΣ

Οι μετανάστριες οικιακές εργάτριες βέβαια εν η μισθωτή πτυχή της οικιακής εργασίας, που αναλαμβάνει τα νοικοκυριά των ευκατάστατων. Τι συμβαίνει με τις υπόλοιπες οικογένειες τζιαι τις γυναίκες που, με κρατική διαταγή, βρέθονται κλεισμένες σπίτι; Πέρα που το ζήτημα της ενδο-οικογενειακής τζιαι έμφυλης βίας, που το κράτος φαίνεται να χρεώνει σαν παράπλευρη απώλεια του ιού, υπάρχει τζιαι το ζήτημα της αναπαραγωγικής εργασίας, της οικιακής εργασίας. Όπως είπαμε, με τον όρο αναπαραγωγή εννοούμε το σύνολο των αναγκών τζιαι επιθυμιών που πρέπει να εκπληρωθούν για να μπορεί κάποιος εργάτης να αναπαράγει τη δυνατότητα (τζιαι τη θέληση) του για εργασία. Ο Γιώρκος, για παράδειγμα, για να δουλεύει χαλαρός θέλει να πάει γήπεδο την Κυριακή, να παρακολουθήσει τα τζιαινούρκα επεισόδια των σειρών του, τζιαι να έσσει ένα πιάτο φαΐ να τον καρτερά τις νύχτες. Ε, κάποια πρέπει να του το ετοιμάσει. Τούτος ήταν ο παραδοσιακός, φυσικοποιημένος ρόλος των γυναικών, που τα γυναικεία κινήματα διαχρονικά αμφισβητούν. Τωρά, όμως, το κράτος επιλέγει να αναδιαρθρώσει την διαχείριση της υγείας με κεντρικό πρωταγωνιστή το άτομο τζιαι την οικογενειακή μονάδα, τζιαι κεντρικό χώρο το οικογενειακό σπίτι. Τούτο η νεοσυντηρητική στροφή σημαίνει ότι οι γυναίκες εν σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνες όχι μόνο για τη δική τους υγεία, αλλά τζιαι για των οικογενειών τους. Έτσι, η απλήρωτη γυναικεία φροντίδα τζιαι εργασία στο σπίτι μετατρέπεται σε δομικό στοιχείο της δημόσιας υγείας, σε μια συμπύκνωση των πιο συντηρητικών έμφυλων πολιτικών του περασμένου αιώνα.

4 ΟΗ SHIT: Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΖΙΑΙ ΤΑ ΜΑΚΡΙΑ ΠΛΟΚΑΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Το ξέσπασμα μιας επιδημίας τζιαί η μετεξέλιξή της σε πανδημία ένθεν απλά ένα βιολογικό/ιατρικό φαινόμενο. Όπως επίσης, εν έσσει να κάμει με τις διατροφικές συνήθειες ενός συγκεκριμένου πληθυσμού. Ρατσιστικά παραληρήματα για «κινέζικο ιό», fake news τζιαί memes για σούπες νυχτερίδων εβροθήσαν στη στοχοποίηση ολόκληρου του κινέζικου πληθυσμού, τη δαιμονοποίηση της κινέζικης «κουλτούρας» που τελικά εν δημιούργημα της οριενταλιστικής φαντασίας των δυτικών, τζιαί την έξαρση ενός γενικευμένου ρατσισμού προς Ασιάτες/ισσες, τζιαί επιθέσεις σε άτομα που μπορεί να μιν επατήσαν το πόδι τους ποτέ στην Κίνα. Εβροθήσαν, επίσης, να ξεχαστεί ότι τζιαί στην Ευρώπη υπήρξαν κρούσματα ζωονοτικών ιών (ιών που μπορούν να μεταδοθούν που άλλα ζώα σε άνθρωπο), όπως της γρίπης των πουλερικών ή των χοίρων, που εν άμεσα συνδεδεμένα με την κτηνοτροφία ζώων που καταναλώνονται σε τεράστιες ποσότητες τζιαί στη δική μας γεωγραφική εγγύτητα. Παρά την αντιμετώπισή τους ως μεμονωμένα φαινόμενα, οι πανδημίες εν άμεσα συνδεδεμένες με την παγκόσμια καπιταλιστική

οργάνωση της κτηνοτροφικής βιομηχανίας, τις συνθήκες που επικρατούν εντός της αλλά τζιαί άλλες «μαύρες» οικονομίες που δημιουργούνται στην περιφέρειά τους¹. Σε περιπτώσεις όπως της γρίπης των χοίρων ή των πουλερικών, η μαζική εκτροφή ενός είδους ζώου σε ασφυκτική πυκνότητα δημιούργησε ιδανικές συνθήκες για γρηγορότερους ρυθμούς μετάδοσης του ιού. Με τον κορονοϊό εν υπάρχει τούτη η άμεση σύνδεση με εκτροφή εξημερωμένων ζώων, αλλά η εμφάνισή του παραμένει συνδεδεμένη με τις ίδιες οικονομικές διαδικασίες.

Η μιντιακή έμφαση στην αγορά της Γουαϊν, όπου εμπορεύονταν τζιαί άγρια ζώα, επισκιάζει άλλες πιο μακροχρόνιες δομικές αλλαγές που βρίσκονται πιο κοντά στη ρίζα του προβλήματος. Βελτίωση συνθηκών υγιεινής, ασφάλειας τζιαί προστασίας των εργαζομένων στη βιομηχανία κρέατος ίσως να επιβράδυναν την εξάπλωση του ιού. Σημαντικό ρόλο όμως στο ξέσπασμα των επιδημιών, παίζουν η καταστροφή βιοτόπων τζιαί η αποδάσωση για δημιουργία εκτροφικών μονάδων τζιαί γεωργικών

μονοκαλλιιεργειών για σκοπούς σίτισης των ζώων. Τούτες οι διαδικασίες διευρύνουν τις ζώνες επαφής μεταξύ ανθρώπων τζιαι ζώων εκτροφής με άγρια ζώα τζιαι έντομα, αλλάσσοντας επίσης περιβαλλοντικές μεταβλητές που συνδράμουν αυξητικά στις πιθανότητες μεταφοράς νέων ιών στον άνθρωπο ή τζιαι επανεμφάνισης ιών που προηγουμένως είχαν περιοριστεί. Για παράδειγμα, η αντικατάσταση ενός φυσικού οικοσυστήματος με μια μονοκαλλιιεργεια μπορεί να αυξήσει την υγρασία στη συγκεκριμένη περιοχή, δημιουργώντας ευνοϊκές συνθήκες για πολλαπλασιασμό κουνουπιών, τζιαι κατ'επέκταση αυξημένο ρίσκο για μετάδοση μαλάριας στους εργαζόμενους. Επίσης, οι επιθετικές επεκτατικές τάσεις του κεφαλαίου τζιαι η υπόταξη προηγουμένως «άγριων» περιοχών στην ανάπτυξη, έχουν ως αποτέλεσμα τη χωρική εγγύτητα ανθρώπων τζιαι ζώων εκτροφής με άγρια ζώα πιθανούς φορείς παθογόνων, μέσα που την καταστροφή ή επέμβαση τοπικών δασικών οικολογιών που εδρούσαν προστατευτικά αφού εκρατούσαν σε σχετική απομόνωση στελέχη ιών.

Παράλληλα με τις περιβαλλοντικές διαταραχές επηρεάζεται τζιαι η ζωή των ντόπιων που συχνά αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή μέσα που υπαρπαγές γης, δηλαδή την αγορά τζιαι οικειοποίηση τεράστιων καλλιιεργήσιμων εκτάσεων που πολυεθνικές. Χάνοντας πλέον τα μέσα παραγωγής τζιαι συγκομιδής της τροφής τους, συχνά η επιβίωσή τους καταλήγει να εξαρτάται είτε που λαθρεμπόριο άγριων ζώων, με τους επιδημιολογικούς κινδύνους που επιφέρει η αυξημένη επαφή με άγρια ζώα, είτε που την εμπορία ξυλείας σε προστατευόμενες περιοχές. Τούτα ούλλα με κρατικές πολιτικές πλάτες που ευνοούν τη συσσώρευση γης τζιαι ζώων που πολυεθνικές εις βάρος ντόπιων πληθυσμών, οι οποίοι αργότερα δαιμονοποιούνται που διάφορες διεθνείς περιβαλλοντικές οργανώσεις ως υπαίτιοι της αποψίλωσης των δασών που τους εξώθησε εξ' αρχής σε τέθκοιες δραστηριότητες. Τούτα εν τζιαι θέματα που σχετίζονται άμεσα με την περιβαλλοντική κρίση, αλλά θεωρητικά

τουλάχιστον ακούονταν πολλά μακριά για να επηρεάσουν τις ζωές πληθυσμών που βρίσκονται σε γεωγραφική απόσταση που τις συγκεκριμένες περιοχές. Για ακόμα μια φορά, όπως τζιαι με άλλες κρίσεις, είμαστε μάρτυρες της ιδιωτικοποίησης του κέρδους της αγροκτηνοτροφικής βιομηχανίας τζιαι της κοινωνικοποίησης της ζημιάς σε παγκόσμια κλίμακα. Η απροθυμία τζιαι αδυναμία κυβερνήσεων να λάβουν μέτρα τζιαι να θέσουν περιορισμούς σε τούντα φαινόμενα που εν εφάινετον να απειλούν βραχυπρόθεσμα τις οικονομίες των χωρών τους, είχαν ως αποτέλεσμα για ακόμα μια φορά να μετατοπιστεί το βάρος του επιδημιολογικού, οικονομικού τζιαι πολιτικού κόστους σε τεράστιο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού².

Για μια πιο εκτενή ανάλυση προτείνουμε το κείμενο "Κοινωνική Μόλυνση: Μικροβιολογικός ταξικός πόλεμος στην Κίνα" του Chuang Collective, μεταφρασμένο στα ελληνικά που τη Φάμπρικα Υφανέτ: <https://yfanet.espiblogs.net/files/2020/03/CORONAVIRUS-mobile.pdf>

1. <https://solarcommunism.wordpress.com/2020/03/25/%CF%84%CE%B1-%CE%BA%CF%85%CE%BA%CE%BB%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B1%CF%83%CE%B8%CE%B5%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CE%B5%CF%8E%CE%BD-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BA%CE%B5%CF%86%CE%B1%CE%BB/>

2. <https://voidnetwork.gr/2020/03/21/coronoios-synteuksi-epidmiologos-rob-wallace/>

Ο «ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΟΡΑΤΟ ΕΧΘΡΟ» ΕΝ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΥ 21 ΟΥ ΑΙΩΝΑ

Με το ξέσπασμα του ιού στην Κίνα τον Δεκέμβρη του '19 τα δυτικά ΜΜΕ εφρόντιζαν να μας παρουσιάσουν το κακό, αυταρχικό μοντέλο του «κομμουνιστικού» κόμματος, που υιοθέτησε μέτρα όπως εγκατάσταση εκατομμυρίων κάμερων που αναγνωρίζουν πρόσωπα σε δημόσιους χώρους, ιχνηλάτηση της κυκλοφορίας μέσω των κινητών, παρακολούθηση μέσω drones, τζιαι άλλα πολλά που ήρταν να προστεθούν σε υπάρχουσες μεθόδους επιτήρησης¹. Λίγους μήνες μετά, βιώνουμε στην Ευρώπη μέτρα όμοια με τζείνα που πριν επαρουσιάζουνταν ως χαρακτηριστικά του ολοκληρωτικού κινέζικου καθεστώτος. Τα κράτη σε ολόκληρο τον κόσμο πλέον αντιγράφουν την Κίνα ως προς τις μεθόδους καταστολής, επιτήρησης τζιαι πειθάρχησης. Ένα προς ένα τα κράτη της Ε.Ε. κηρύσσουν στρατιωτικό νόμο ή/ τζιαι κράτος έκτακτης ανάγκης, ενώ τα υπόλοιπα, μεταξύ των οποίων τζιαι η Κύπρος, πορεύονται βάσει αυθαίρετων κυβερνητικών διαταγμάτων. Στο μεταξύ, η Κομισιόν ήρτε σε συνεργασία με τους μεγαλύτερους τηλεπικοινωνιακούς πάροχους, μεταξύ των οποίων οι Telekom, Vodafone,

Orange κ.α. για παράθεση στοιχείων της θέσης των χρηστών smart phones, ούτως ώστε να παρακολουθείται η πορεία εξάπλωσης². Στο Ισραήλ χρησιμοποιούνται τεχνολογίες παρακολούθησης των στρατιωτικών μονάδων για την ιχνηλάτηση τζιαι ανίχνευση ασθενών, οι οποίες κανονικά χρησιμοποιούνται στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας»³, ενώ στην Ουγγαρία εψηφίστηκε η απόδοση απόλυτων εξουσιών στον πρωθυπουργό για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα⁴.

Μπαίνουμε, λοιπόν, σταδιακά σε ένα παγκόσμιο καθεστώς εξαίρεσης, όπου τα κράτη εμφανίζονται ως οι μοναδικοί τζιαι απόλυτοι σωτήρες μιας κρίσης, την οποία τα ίδια κράτη εν ανίκανα να διαχειριστούν μέσω των συστημάτων υγείας τους. Το αυταρχικό κράτος εμφανίζεται ως σωτήρας, εκμεταλλευόμενος τον πανικό τζιαι φόβο που επικρατεί ούτως ώστε να προχωρήσει με συνοπτικές διαδικασίες σε παραβίαση ελευθεριών που προηγουμένως εφαντάζαν αδιανόητες. Προφανώς, η κρατική τζιαι εταιρική παρακολούθηση, επιτήρηση τζιαι

πειθάρχηση επροϋπήρχαν του κορονοϊού. Μπαίνουμε όμως σε ένα νέο επίπεδο έντασης τούτων μεθόδων, αλλά τζιαι σε μια αλλαγή παραδείγματος: που την παρακολούθηση συγκεκριμένων «ύποπτων» ατόμων, στην παρακολούθηση ολόκληρου του πληθυσμού. Που τη στρατιωτικοποίηση συγκεκριμένων χώρων, στη στρατιωτικοποίηση ολόκληρης της επικράτειας. Που τη συλλογή πληροφοριών σε σχέση με τις προτιμήσεις, τα ενδιαφέροντα, τις πολιτικές πεποιθήσεις του κάθε ατόμου (βλέπε π.χ. κλικς στο φείσμπουκ), στη συλλογή πληροφοριών σε σχέση με το ίδιο το σώμα του ατόμου.

Στην περίπτωση της Κύπρου, το πρώτο μέτρο που έλαβε το κράτος ήταν να κλείσει τα οδοφράγματα, όταν ακόμα εν είσισι βρεθεί κανένα κρούσμα στο νησί (νότια ή βόρεια). Παράλληλα, ενίγεται κανονικά τζιαι σχεδόν χωρίς κανένα απολύτως έλεγχο η έλευση ατόμων που χώρες με μεγάλο αριθμό κρουσμάτων, όπως ήταν η Ιταλία τζιαι η Ελλάδα. Η απόφαση-φιάσκο της κυβέρνησης Αναστασιάδη αποτελούσε ουσιαστικά την έμπρακτη απόπειρα εμπέδωσης τζιαι de facto πραγματοποίησης της διχοτόμησης, κάτι που αποτελούσε ανέκαθεν διακαή πόθο του εθνικιστικού μπλοκ. Ο κορονοϊός τζιαι η προστασία της δημόσιας υγείας ήταν απλώς η αφορμή- το κοινωνικό πείραμα του κλεισίματος των οδοφραγμάτων ήταν το διακύβευμα.

Περνούμε στα κατασταλτικά μέτρα που βιώνουμε σήμερα. Αρχικά όμως, το ερώτημα: Πως εφτάσαμε να ζητούν 20,000 άτομα lockdown με συλλογές υπογραφών; Τούτον κλίμα τρόμου εφτιάχνεται που πριν τον ιό τζιαι τα ΜΜΕ επαίξαν τζιαι παίζουν σημαντικό ρόλο προς τούτη την κατεύθυνση αφού η μόνη μιντιακή κριτική που ασκείται στην κυβέρνηση εν ότι εν παίρνει σκληρότερα μέτρα. Το ίδιο έγινε τζιαι με τη συνεχή αναφορά σε μεγάλους αριθμούς πολιτών που εν συμμορφώνονται στις υποδείξεις, η γνωστή καραμέλα της ατομικής ευθύνης, προωθώντας των κανιβαλισμό τζιαι τη ρουφτζιανιά. Οι συνεχείς αναφορές σε κοινωνικά ανεύθυνους, ωθούν τους «υπευθύνους» να ζητούν να τιμωρηθούν όσοι

εν υπακούουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εν η παρουσίαση των 144 χιλιάδων SMS μέσα σε ένα 24ωρο ως κάτι υπερβολικό⁵, ενώ στην πραγματικότητα εν ενδεικτικό της συμμόρφωσης των πολιτών. Φυσικά το πως εκαταλήξαν οι πολίτες να απαιτούν που το κράτος curfew, εν ένα πιο σύνθετο θέμα που τη δημιουργία κλίματος τρομοκρατίας που τα ΜΜΕ. Οι καθημερινές πεζές περιπολίες στρατιωτών με μπάτσους στους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας, η απώθηση μεταναστών πάνω σε βάρκες, το κλείσιμο των οδοφραγμάτων, η παρουσία στρατιωτών απέναντι σε διαδηλωτές, εστρώσαν τον δρόμο για τον εκφασισμό οι μόνο των πολιτικών δυνάμεων που μας κυβερνούν αλλά τζιαι της συνολικής κοινωνικής συναίνεσης.

Ευθύς εξ αρχής, το κράτος υιοθέτησε μια πολεμική ρητορική. Το σύνθημα «Έχουμε πόλεμο με έναν αόρατο εχθρό» έπρεπε να ακουστεί τόσες φορές ώστε να εμπειδωθεί τζιαι στους πιο δύσπιστους. Τι σημαίνει όμως τούτη η ρητορική; Πρώτον, ότι έχουμε να κάμουμε με ένα πολεμικό γεγονός, με θκυό αντιμαχόμενα μέρη, τζιαι εν επιτακτική ανάγκη να πάρουμε θέση. Όπως σε κάθε πόλεμο, κράτος τζιαι λαός πρέπει να γίνουν ένα - η βασική αρχή κάθε φασιστικού καθεστώτος. Δεύτερον, οι όροι γύρω που το ζήτημα λαμβάνουν μια μάτσο, αντρίκια μορφή: έχουμε πόλεμο, άρα χρειαζόμαστε τους μεγάλους τζιαι γενναίους στρατηγούς να μας σώσουν. Εξού τζιαι παρακολουθούμε έναν πρόεδρο να φκαίννει τζιαι να μας ανακοινώνει με διατάγματα ποιες ελευθερίες μας εννα κοπούν την κάθε μέρα. Τρίτον, η πολεμική ρητορική πλαισιώνει την ευρύτερη εθνική προσέγγιση ενός κατά τ' άλλα ξεκάθαρα παγκόσμιου ζητήματος: οι πληθυσμοί κλείνονται στα έθνη-κράτη τους, πολλοί μάλιστα επιστρέφοντας που άλλες χώρες. Ο ιός αντιμετωπίζεται μέσα που το πρίσμα του έθνους-κράτους, το οποίο αποτελεί το σώμα-προς-προστασία. Ενάντια στο προηγούμενο κυρίαρχο μοντέλο της παγκοσμιοποίησης, η πολεμική ρητορική στην πανδημία προωθεί τη διαιώνιση της εθνικής αφήγησης. Τέταρτο τζιαι σημαντικότερο, η ρητορική τούτη εξυπηρετεί την αλλοίωση της ουσίας της κατάστασης: ένα ζήτημα δημόσιας

υγείας μετατρέπεται σε ένα στρατιωτικό ζήτημα, σε ζήτημα δημόσιας τάξης. Η πολιτική, τα ΜΜΕ, οι δημόσιες συζητήσεις εστιάζουν στις «παράνομες συναθροίσεις», στους «ανυπάκουους», στους εθελοντές παρατηρητές της γειτονιάς, αντί να εστιάζουν στην κατάσταση του δημόσιου συστήματος υγείας, τις καταστροφές που επιφέρει ο καπιταλισμός, το φιάσκο του κλεισίματος των οδοφραγμάτων.

Η διαχείριση της πανδημίας με στρατιωτικούς όρους σχετίζεται, φυσικά, με τις τραγικές ελλείψεις σε τομείς περίθαλψης, δημόσιας υγείας, κοινωνικής πρόνοιας. Παρ' όλα αυτά όμως, εν έσσει να κάμει μόνο με την επιλογή του κράτους να επενδύσει σε μπάτσους τζιαι στρατιωτικούς αντί στη δημόσια υγεία. Αποτελεί, παράλληλα, τζιαι μια κρατική επιλογή: οι μπάτσοι έννεν απλά παραπάνω που τους γιατρούς, οι μπάτσοι έρκονται να αντικαταστήσουν τους γιατρούς, ως η ειδική ομάδα που καλείται να σώσει το σύνολο του πληθυσμού. Υπεύθυνοι για την υγεία μας πλέον, εν οι παρατηρητές της γειτονιάς τζιαι οι μπάτσοι, οι οποίοι караδοκούν έξω που το σπίτι μας. Οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση της πανδημίας έννεν τόσο στα γραφεία του Υπ. Υγείας, αλλά του Υπ. Εσωτερικών, της Αστυνομίας, της Εθνικής Φρουράς. Τι καταλάβουμε εμείς που τούντα γεγονότα; Πως ακόμα τζιαι αν ξεμείνουμε ποτέ που γιατρούς ή νοσοκομεία, εν θα ξεμείνουμε ποτέ που σώματα ασφαλείας. Πως το κράτος μας εν έτοιμο να διαχειριστεί την κάθε κρίση, την όποια κρίση, με στρατιωτικο-αστυνομικούς όρους. Πως το κράτος άμαν θέλει μπορεί να κινήσει γη τζιαι ουρανό για να καταφέρει κάτι. Τούντα κάτι όμως πρέπει να εμπίπτει μέσα στους δικούς του σχεδιασμούς. Αρκεί απλά να αναλογιστούμε τους κρατικούς χειρισμούς σε σχέση με την οικολογική κρίση ή σε σχέση με τον θάνατο τζιαι την εξαθλίωση μεταναστριών που επιχειρούν να έρουν στην Κύπρο. Ατόμων που εν εμπίπτουν, φυσικά, στο προς προστασία τζιαι διατήρηση εθνικό σώμα.

Τι συνεπάγεται η απαγόρευση κυκλοφορίας, η αδειοδότηση που το κράτος για την έξοδο που το σπίτι, το κάλεσμα για επεμβάσεις των μπάτσων μέσα στες κατοικίες τζιαι

τα λοιπά δυστοπικά μέτρα που μας έχουν επιβληθεί; Το σώμα μας, οι κινήσεις μας, οι επαφές μας, ο ίδιος ο τρόπος ζωής μας τίθεται υπό την επιτήρηση τζιαι διαχείριση του κράτους. Η κρατική πειθαρχηση, επιτήρηση τζιαι καταστολή εντατικοποιούνται σε σημείο που πριν την έναρξη της πανδημίας εφάνταζε ακόμα αδιανόητο. Εν πολλά εύκολο να επαναπαυτούμε θεωρώντας πως ότι γίνεται εν προσωρινό τζιαι έσσει να κάμει αποκλειστικά με την καταπολέμηση της πανδημίας. Μπορεί οι πληθυσμοί να ξιάννουν εύκολα, τα κράτη όμως όχι. Τα μέτρα που βιώνουμε σήμερα αποτελούν σπουδαία παρακαταθήκη για το κράτος, ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Μια παρακατηθήκη, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί που την προετοιμασία για πιο «συμβατικούς» πολέμους, ως την αντιμετώπιση κοινωνικών αναβρασμών. Τέθοκια μέτρα ενναν πιο εύκολο να επιβληθούν σε πληθυσμούς οι οποίοι τα εβίωσαν ήδη. Η απόκτηση τέθοκιου βεληνεκού τεχνογνωσίας επιτήρησης τζιαι καταστολής αποτελεί για τα κράτη έναν πραγματικό θησαυρό.

Σε αντίθεση, λοιπόν, με το τι μας παρουσιάζεται, παραμένουμε δύσπιστοι τόσο για την προσωρινότητα, όσο τζιαι για τη χρήση των κατασταλτικών μέτρων. Τούντα μέτρα εν θα σταματήσουν που τη μια μέρα στην άλλη, σε μια φανταστική χαρούμενη μέρα του παγκόσμιου θανάτου του ιού. Τούντα μέτρα εν επροκύψαν, επίσης, που τη μια μέρα στην άλλη. Κάποια μπορεί να φύουν, κάποια μπορεί να μετατραπούν, κάποια μπορεί να μείνουν. Το κράτος τζιαι τα ΜΜΕ δημιουργούν έναν τεράστιο πανικό, με δυσοίωνες προβλέψεις για τα μεγάλα νούμερα κρουσμάτων τζιαι νεκρών που αναμένονται. Τούτο εννά τους δώσει την ευκαιρία να παρουσιαστούν μετέπειτα ως νικητές του «πολέμου με τον αόρατο εχθρό», καθώς εννα μπορούν πάντα να δηλώσουν πως αναμένονταν περισσότερα κρούσματα, περισσότερα θύματα. Η «νίκη» τούτη εννα καταδείξει, κατά πάσα πιθανότητα, τη χρησιμότητα των κατασταλτικών μέτρων. Το αυταρχικό κράτος αναμφισβήτητα εννα χειροκροτηθεί που την πλειοψηφία του πληθυσμού, ο οποίος θα θεωρεί πλέον αναγκαία την ενίσχυσή του μέσα σε ένα

χαστικό, επικίνδυνο κόσμο. Με άλλα λόγια, στους τζιαιρούς που έρχονται εννα ζήσουμε ακόμα πιο έντονους τους φασισμούς της εποχής μας. Παραμένει το ερώτημα του πως εννα σταθούμε απέναντί τους.

1. <https://www.theguardian.com/world/2020/mar/09/the-new-normal-chinas-excessive-coronavirus-public-monitoring-could-be-here-to-stay>, <https://www.ft.com/content/19d90308-6858-11ea-a3c9-1fe6fedcca75>

2. <https://www.cnn.gr/news/kosmos/story/212809/koronoios-ee-megalos-adelfos-ta-kinita-ston-elegxo-tis-karantinas>

3. <https://www.ft.com/content/19d90308-6858-11ea-a3c9-1fe6fedcca75>

4. <https://www.iefimerida.gr/kosmos/oyggaria-kybernisi-ormpan-aperioristes-exoysies>

5. <https://politis.com.cy/politis-news/kypros/ypes-ayximena-ta-sms-sto-8998-tha-epanaxiologisoyme-tin-katastasi/>

ΕΠΙΒΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ, ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΡΟΥΣΗ

Τζιαι τωρά τι κάμνουμε;

Αν τζιαι επεράσαν αρκετοί μήνες που την εμφάνιση του ιού, κάποιες ακόμα αισθανόμαστε αμήχανα στην παρούσα συνθήκη. Ωστόσο, εν πρέπει να ξιάννουμε ότι είμαστε ούλλοι μαζί σε τούτο. Μπορεί όι σε φυσική παρουσία, αλλά ώσπου να ξαναβρεθούμε πρέπει να μείνουμε η μια δίπλα στον άλλο με κάθε μέσο, με κάθε τρόπο. Εν αναγκαίο να έχουμε γρήγορα αντανακλαστικά. Εν αναγκαίο να δημιουργήσουμε τζιαι να ενισχύσουμε δομές τζιαι δίκτυα αλληλεγγύης τζιαι αλληλοβοήθειας. Εν αναγκαίο να αναγνωρίσουμε τες συλλογικές μας δυνάμεις, το πώς μπορούμε να σταθούμε στα πόθκια μας, πέραν που, τζιαι ενάντια στο κράτος. Πάνω που ούλλα, εν ανάγκη να ορίσουμε ξανά τα παραπάνω στο πλαίσιο της συγκυρίας. Ενώ στεκούμαστε κριτικές απέναντι στις κρατικές μεθοδεύσεις, ενώ αντιστεκούμαστε στην κατασταλτική καραντίνα, αναγνωρίζουμε την ανάγκη για προσαρμογή των πρακτικών μας στις νέες συνθήκες του παρόντος.

Στις μέρες που έρκονται εννα μεγαλώνει η ανάγκη για διεκδικήσεις τζιαι αντιστάσεις, για συλλογική στήριξη, φροντίδα τζιαι δράση. Μπορεί να μας θέλουν κλεισμένους σπήθκια μας, απομονωμένες, αλλά ξέρουμε ότι η ατσάλινη κρατική βιτρίνα εν γεμάτη ρωγμές. Τζιαι οι ρωγμές δημιουργούν χώρους που μπορούν να μετατραπούν σε χώρους διεκδίκησης, συνεύρεσης, αγώνα: άρνηση πληρωμής ενοικίου, άρνηση πληρωμής λοαρκασμών, συλλογική αντίσταση στον εκφασισμό της εποχής μας. Τζιαι αν η τρομοκρατία των ΜΜΕ, η κρατική καταστολή, ο εγκλεισμός τζιαι η βαθκιά κρίση που ξεπροβάλλει φαντάζουν δυστοπικό σενάριο, να αρνηθούμε να συνηθίσουμε τη νέα κανονικότητα τζιαι να αρνηθούμε να επιστρέψουμε στην προηγούμενη. Να ψάξουμε τους τρόπους τζιαι τους χώρους να υπερασπιστούμε συλλογικά τις ζωές μας, να αναζητήσουμε τις νέες ψηφίδες στο μωσαϊκό των αρνήσεων.

Τι μαθαίνουμε που τα διαγγέλλουμε για τον covid-19

1. για την εξάρτηση του ιού φταίει ο καβένος τζιαι η καθεμιά που μας
2. η μόνη λύση στην κρίση εν η επιβολή κανονίσις σε ολόκληρα τον ήληθυσμό
3. είμαστε σε «πόλεμο» - άρα πρέπει να στοιχηθούμε πίσω που τη μεγάλη, ξεστή αγκαλιά του κράτους

Τι εν μαθαίνουμε που τα διαγγέλλουμε για τον covid-19

1. έχουμε παραπάνω μιάτσους που γιατρούς, διαχρονική κρατική προτεραιότητα
2. το κράτος εβουρούσε να κλείσει τα οδοφράγματα σαν συμβολική τζιαι υλική εμπέδωση της δικτατορίας
3. το #μένουμεσπίτι για κάποιες σημαίνει ενδο-οικογενειακή τζιαι εμυβλή βια, ενώ το «σπίτι» για άλλους εν υπάρχει καν

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ:

- + ΣΤΗΝ ΕΝΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙΘΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΖΙΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ
- + ΣΤΟ ΚΛΙΜΑ ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΟΥ ΧΤΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΜΕ
- + ΣΤΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΙΣΗ ΤΩΝ ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΥΒΥΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΩΙΝΩΝΙΑ-ΤΩΝ-ΑΤΟΜΩΝ
- + ΣΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ

ΒΕΛΟΥΜΕ:

- + ΟΦΕΡΩΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΤΖΙΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΥΛΛΟΥΣ
- + ΜΗ-ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΝΔΙΚΙΟΥ ΤΖΙΑΙ ΠΡΑΓΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΧΩΡΙΣ ΚΙΝΟΥΝΟ ΕΞΘΕΣΗΣ Ή ΟΙΚΟΚΟΠΗΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΓΙΑ ΟΣΟ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ
- + ΕΚΤΑΚΤΟ ΕΠΙΟΔΜΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΣΕΣ/ΟΥΣ ΕΝ ΑΡΜΩΒΑΝΟΥΝ ΜΙΣΘΟ
- + ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΥΛΛΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΚΛΕΙΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ
- + ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΨΗΣ, ΣΤΕΓΑΣΗΣ ΤΖΙΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΓΙΑ ΟΥΛΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
- + ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ, ΟΣΩΝ ΚΟΝΤΕΥΚΟΥΝ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΖΙΑΙ ΟΣΩΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ
- + ΚΑΜΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΖΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΑΤΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΟΟΥΛΕΙΑΣ
- + ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΟΥΛΛΟΥΣ ΠΟΥ ΤΕΣ ΟΙΚΙΑΚΕΣ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ ΟΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

...ΕΝ ΤΖΙΑΙ ΛΗΙΑ ΜΑΣ

ΜΕ Ή ΧΩΡΙΣ COVID-19

- + ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΜΕ ΤΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΝΟΙΑ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ ΤΖΙΑΙ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΜΕ ΤΖΙΑΙ ΝΑ ΑΛΛΗΛΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΑΣΤΕ
- + ΣΤΕΚΟΥΜΑΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΟΣΕΣ ΒΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΖΙΑΙ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ
- + ΣΤΕΚΟΥΜΑΣΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΚΟΜΑ ΟΟΥΛΕΥΚΟΥΝ
- + ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΖΙΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΕ ΟΜΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΖΙΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΑΓΩΝΑ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΒΕΛΕΙ ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΟΥΣ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ ΠΟΥ ΣΠΕΡΝΟΥΝ, ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΡΟΠΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΒΙΩΝΟΥΜΕ ΤΖΙΑΙ ΟΣΩΝ ΕΡΧΟΝΤΑΙ...

Ψηφιακό ημερολόγιο covid-19

... ΜΕ Ή ΧΩΡΙΣ COVID-19

- + φροντίζουμε τες σχέσεις μας, έχουμε έννοια τι γίνεται δίπλα μας τζιαι βρισκουμε τρόπους να επικοινωνούμε τζιαι να αλληλοστηριζόμαστε
- + στεκούμαστε δίπλα σε όσες βιώνουν την εντεινόμενη εκμετάλλευση τζιαι υποτίμηση
- + στεκούμαστε αλληλέγγυοι σε όσους ακόμα δουλεύκουν
- + στηρίζουμε τζιαι συμμετέχουμε σε δομές αλληλεγγύης τζιαι πρωτοβουλίες αγώνα

Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ
ΕΝ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΖΩΗ

antifa λευκοσα

